

1059 Samomor?....

17. August, 1939, knjiga 19 [Bertha Dudde](#)

Duša je ohromljena z zavestjo, da je povzročila [noč smrti](#) in se prikrajšala za čas milosti, ki je navsezadnje utelešenje na Zemlji. Življenje na Zemlji z vsemi svojimi težavami ni niti približno tako boleče kot ta temna noč smrti, in dokler ne spozna posledic svojih dejanj in ne ugotovi, da je ravnala neodgovorno, ko se je odpovedala zemeljskemu življenju, ni izhoda iz nje.

Najtežja žalost, darovana Gospodu, se bo človeku zdela bolj znosna, toda tisti, ki se v svoji stiski ne spominja Gospoda, ne more biti potolažen in daje zlim silam okoli sebe moč nad seboj.

Te pa izkoristijo človekovo pomanjkanje volje in ga potisnejo v dejanje, ki ga kasneje grenko obžaluje. In tako je zelo pomembno, da se premaga nenehni boj zemeljskega življenja.

Izredno pomembno je, da se zahvalimo za vsak dan zemeljskega življenja, ki človeku nenehno prinaša nove ovire in da ga priznamo kot nujnega za odrešitev človeške duše, vendar je za dušo neizmerno škodljivo, če samovoljno skrajša svoje življenje na Zemlji in človek nato izgubi vse blagoslove in sredstva, ker ni našel moči, da bi se upiral....

[Bertha Dudde](#)